

2010 powołała Pracownię Badań nad Literaturą Regionalną. Rok później opublikowała książkę pt. *Zbliżenia. Studia i szkice poświęcone literaturze lubuskiej*, która zainicjowała serię *Historia Literatury Pogranicza* (w latach 2011-2014 w ramach serii ukazały się cztery monografie). Zorganizowała także konferencję na temat literatury lubuskiej, której pokłosiem stała się książka pt. *Miejsce i tożsamość. Literatura lubuska w perspektywie poetyki przestrzeni i antropologii* (2012) współredagowana z doktorantkami – Kamilą Giebą i Marią Sobczak.

Równocześnie rozpoczęła szeroko zakrojoną współpracę z badaczami literatury regionalnej w Polsce i za granicą. W roku 2012 wspólnie z Komitetem Nauk o Literaturze PAN oraz Instytutem Sławistyki Uniwersytetu w Poczdamie zorganizowała konferencję ph. *Nowy regionalizm w badaniach literackich: badawczy rekonesans i zarys perspektyw* i została kierownikiem międzyuczelnianego zespołu do badania literatury regionalnej. W roku 2012 uzyskała grant Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej, a w roku 2014 grant Narodowego Centrum Nauki na realizację trzyletniego nowatorskiego projektu zespołowych badań regionalnych opracowanego wspólnie z dr hab. Elżbietą Rybicką z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Ponadto w roku 2013 została członkiem zespołu grantowego realizującego projekt „Kulturowo-historyczny krajobraz Środkowego Nadodrza” finansowany przez Polsko-Niemiecką Fundację na rzecz Nauki. W tym samym czasie (2013) powołała razem z dr hab. Dorotą Kulczycką, prof. UZ serię wydawniczą „Scripta Humana. Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Zielonogórskiego”.

Małgorzata Mikołajczak jest członkiem Komitetu Nauk o Literaturze PAN (w kadencji 2011-2015) oraz rady naukowej „Biuletynu Polonistycznego” wydawanego przez IBL PAN. Należy do rady naukowej Warsztatów Herbertowskich i rad naukowych serii wydawniczych „Nowy Regionalizm w Badaniach Literackich” i „Colloquia Orientalia Białostocensia” (Uniwersytet w Białymstoku), a także do rad naukowych czasopism „Studia Poetica” (Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie) i „Filologia Polska” (UZ). Jest przewodniczącą komitetu redakcyjnego serii „Historia Literatury Pogranicza”, zastępcą redaktora naczelnego serii „Scripta Humana. Zielonogórskie Zeszyty Naukowe”, a także redaktorem tematycznym czasopisma „In Gremium” (UZ). Zorganizowała kilkanaście konferencji i sesji naukowych, wzięła udział w ponad 60 konferencjach naukowych w kraju i za granicą. Wypromowała jednego doktora, a obecnie pod jej opieką naukową znajduje się sześćoro doktorantów.

Od początku pracy na uczelni **Małgorzata Mikołajczak** aktywnie angażuje się w działalność naukowo-popularyzatorską i kulturalną na rzecz regionu. Współtworzyła i w latach 2001-2002 prowadziła (jako redaktor naczelny) czasopismo kulturalno-literackie „Pro Libris” (obecnie współpracuje z pismem, prowadząc dział poświęcony literaturze lubuskiej). Od roku 2009 zasiada w jury Lubuskiego Wawrzynu Literackiego, współpracuje z instytucjami kulturalno-oświatowymi w Zielonej Górze, prowadzi promocje książek i spotkania autorskie.

Ma męża Marka oraz synów Grzegorza i Marcina.

Dorota Kulczycka

NOWE HABILITACJE

DR HAB. ANASTAZJA SEUL

Wydział Humanistyczny
Instytut Filologii Polskiej
Zakład Teorii Literatury
i Krytyki Literackiej

15 kwietnia 2015 roku Rada Wydziału Humanistycznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II nadała dr Anastazji Seul stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa.

Dr hab. Anastazja Seul podjęła pracę naukowo-dydaktyczną na naszej uczelni w roku 1993 – najpierw w Wyższej Szkole Pedagogicznej (gdzie w roku 1986 ukończyła studia polonistyczne), obecnie na Uniwersytecie Zielo-

nogórkim. Rozpoczynając pracę jako asystent na filologii polskiej, miała także przygotowanie filozoficzno-teologiczne: w 1992 r. obroniła rozprawę magisterską pisaną na seminarium z antropologii filozoficznej prowadzonym na studiach teologicznych, które ukończyła na Papieskim Wydziale Teologicznym w Poznaniu.

Badaczka od początku swojej pracy naukowej zajmuje się problematyką interdyscyplinarną - stosownie do swego wykształcenia - a jednocześnie dba o poszerzenie kompetencji zarówno literaturoznawczych, jak i teologicznych. W swoich zainteresowaniach badawczych łączy literaturoznawstwo z teologią i filozofią (zwłaszcza aksjologią), o czym świadczy doktorat z literaturoznawstwa obroniony w 2000 r. na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej). Aby napisać tę interdyscyplinarną rozprawę, Anastazja Seul rozpoczęła pomagisterskie studia teologiczne na Wydziale Teologicznym w Warszawie (które ukończyła w roku 2001, zdobywając tytuł licencjata teologii). Jej doktorat z literaturoznawstwa był pierwszym w kraju naukowym opracowaniem polskiej powieści biblijnej napisanej w II połowie XX wieku. Tytuł dysertacji *Roman Brandstaetter jako powieściopisarz i komentator Biblii* wyznaczał kierunek analizy tekstu literackiego: ukazywał to, co jest charakterystyczne dla powieści *Jesus z Nazarethu* (aspekt literaturoznawczy) oraz uzasadniał, że powieść stanowi swoisty komentarz do Biblii - zwłaszcza Nowego Testamentu (aspekt teologiczny), gdyż Biblia - w przekonaniu Brandstaettera - jest nie tylko dziełem dziedzictwa kultury, ale także księgą wiary. Rozprawa ta dotyczyła więc literackiej prezentacji zagadnień teologicznych oraz związków literatury pięknej i teologii, a także szeroko rozumianych zagadnień aksjologicznych.

Po obronie doktoratu z literaturoznawstwa **Anastazja Seul** kontynuowała badania nad mało znaną wówczas w Polsce twórczością *Romana Brandstaettera*. Ze względu na profil jego pisarstwa, podjęła dalsze studia biblijne na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (Wydział Teologiczny), pisząc doktorat *Literacki i teologiczny wizerunek Jana Chrzciciela w tetralogii powieściowej Romana Brandstaettera «Jesus z Nazarethu»*. W pracy wykorzystła nie tylko metodę historyczno-krytyczną w aspekcie diachronicznym i synchronicznym, lecz uwzględniła także analizę narratywną. Dokonała w ten sposób takiej prezentacji postaci Jana Chrzciciela, która uwzględnia wyniki egzegezy biblijnej oraz literacki sposób przedstawiania postaci. W tym czasie opublikowała około pięćdziesiąt artykułów, referatów konferencyjnych oraz recenzji w czasopiśmie i wydawnictwach zbiorowych. Artykuły te - pisane między obroną doktoratu a uzyskaną habilitacją - również miały charakter interdyscyplinarny; dotyczyły m.in. kwestii genealogicznych, historyczno-kulturowych, filozoficznych, aksjologicznych, teologicznych. W swoich pracach badaczka początkowo zajęła się sposobem istnienia elementów teologicznych w dziele literackim, później przyjęła odwrotną perspektywę badawczą: zaczęła badać obecność utworów literackich (ich fragmentów) w tekstach teologicznych. Przedmiotem jej analiz stały się oficjalne wypowiedzi Jana Pawła II (tekst teologiczny), które zawierają odniesienia do literatury polskiej. Analizowała je w swoich artykułach, zwracając uwagę na różne aspekty papieskich wypowiedzi np. historycznoliteracki, retoryczny, kulturowy, patriotyczny, filozoficzny, aksjologiczny.

Owoce prac badawczych poświęconych analizie wszystkich wypowiedzi papieża wygłoszonych w ciągu 27

lat pontyfikatu i opublikowanych w oficjalnym wydaniu watykańskim jest książka habilitacyjna, w której **Anastazja Seul** stawia i udowadnia tezę, że papież wykorzystał swą rozległą kulturę literacką, aby swoim słuchaczom i czytelnikom przybliżyć przyjęty przez siebie świat wartości. W ten sposób jej praca wpisuje się w - obecny we współczesnym literaturoznawstwie - nurt badań aksjologicznych, na co wskazuje tytuł rozprawy habilitacyjnej: *Literatura polska w wypowiedziach Jana Pawła II. Sacrum. Prawda. Dobro. Piękno*. W tej książce autorka analizuje papieskie wypowiedzi, szukając w nich odniesień do literatury polskiej i jej autorów. Zwraca uwagę na funkcje, jakie one pełnią w nauczaniu Jana Pawła II oraz bada je pod kątem aksjologicznym. Wyciągając wnioski z wypowiedzi papieża, na szczycie jego hierarchii wartości umieszcza sacrum, a poniżej antyczną triadę, która przez wieki kształtowała kulturę Europy: prawda, dobro, piękno. Wykazuje w ten sposób, że trójjednia platońska może być drogą do wartości sakralnych. Ponadto **Anastazja Seul** przekonuje, że Jan Paweł II nawiązując do literatury polskiej, wpisuje się w dialog z człowiekiem poprzez kulturę. Książka zawiera dwa aneksy: w pierwszym badaczka umieściła dwie tabele z alfabetycznym spisem przywoływanych autorów i alfabetycznym spisem cytowanych utworów. Drugi aneks to ułożona w porządku chronologicznym antologia fragmentów wypowiedzi papieskich zawierających odniesienia literackie.

Dr hab. Anastazja Seul jest autorką czterech książek: *Biblia w powieści Romana Brandstaettera «Jesus z Nazarethu»* (Zielona Góra, 2004); *Jan Chrzciciel - Brat Pustynny według Romana Brandstaettera* (Lublin, 2004); *W blasku tajemnic światła Romana Brandstaettera*, Poznań 2014. Pod jej współredakcją ukazały się dwie książki: *Psalmy Romana Brandstaettera* (Poznań 2011); *Powrót do domu. Studia z antropologii i poetyki przestrzeni* (Zielona Góra, 2012).

W swojej pracy naukowej badaczka zamierza kontynuować badania dotyczące twórczości z pogranicza literatury i teologii, a obecnie pracuje nad kolejną książką, w której chce przedstawić nawiązania do literatury światowej w wypowiedziach Jana Pawła II.

Małgorzata Mikolajczak

DR HAB. ELŻBIETA SIDOROWICZ

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
Zakład Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej

4 kwietnia 2015 r. Rada Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego, po zapoznaniu się z wcześniejszą uchwałą Komisji Habilitacyjnej z dnia 20 stycznia 2015 r., podjęła uchwałę o nadaniu **dr Elżbiecie Sidorowicz** stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie matematyka.

Elżbieta Sidorowicz urodziła się i mieszka w Zielonej Górze. Od początku swojej kariery była związana z uczelniami zielonogórskimi. W 1992 r. uzyskała tytuł magistra matematyki broniąc pracę magisterską pt. *Grafy nasycone* w Wyższej Szkole Pedagogicznej. W tym samym roku została zatrudniona na stanowisku asystenta w Wyższej